

[Vesterager.]

Men det foreliggende Lovforslag maa jeg absolut anbefale at stemme imod.

Holdgaard: Jeg finder ingen Anledning at gøre mange Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag af den Grund, at jeg har faaet det Indtryk, at der er intet, der kan gøre Indtryk paa de to Oppositionspartier. Det vil være ligegyldigt, hvilke Oplysninger der foreligger.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager skal jeg ikke beskæftige mig ret meget med, fordi det, han fremførte, kun var Talemaader at dække sig under. Men naar han synes, det er nødvendigt at fremdrage, hvordan det er gaaet med Forhandlingerne i Udvalget, vil jeg henstille til det ærede Medlem, at han holder sig til Sandheden. For de Oplysninger, han her kom med, var saa positivt urigtige og usandfærdige, som de kan være.

Der er ingen af Udvalgets Flertal, der har nægtet det ærede Medlem at faa Ændringsforslag stillet. Det ærede Medlem begærede et Samraad, man da vi spurgte, om han ønskede at opretholde dette Samraad, sagde han nej. Han vil vel ikke forlange, at vi fra den anden Side skal tage de Spørgsmaal op, som han selv er løbet fra. Hvis han en anden Gang skulde have Lyst og Lejlighed til at fremdrage Udtalelser fra Udvalgsforhandlingerne, er det bedst at referere korrekt. Ellers bliver han fanget.

Men, som sagt, det er mit Indtryk, at intet kan gøre Indtryk paa de to Oppositionspartier, i alt Fald ikke paa de ærede Medlemmer, der har været Medlemmer af Udvalget. Det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen kom ogsaa til at sige det nu i sin Ordførertale, idet han sagde, at det var en Selvfølge, at Venstre ikke kunde gaa med til at forbedre Loven, naar de under Statsminister Madsen-Mygdals Regering havde nedsat Beløbene.

Man fik det Indtryk af det ærede Medlems Udtalelser ved den Sammenligning, han søgte at drage med andre Samfundsklasser, at de gamle og Invaliderne i Virkeligheden havde det for godt; de har intet at beklage sig over, sagde det ærede Medlem. Ja, naar det ligger saadan, saa kan man forstaa, at saa gaar man ikke med, men saa kunde det ærede Medlem lige saa godt have sagt det.

Det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen sagde, at Udvalgsbehandlingen var det mest farceagtige, han har været med til. Det er muligt, det kan jeg ikke afgøre, men det ærede Medlem er maaske selv ikke helt uden

Skyld deri, for naar man har et saadant Standpunkt, at man vil give det Udseende af, at man vil noget, medens man i Virkeligheden intet vil, saa kan det let blive farceagtigt. Det er ikke let at indtage de to Standpunkter paa samme Tidspunkt, uden at der bliver noget underligt og noget kunstigt derved, og det er i Virkeligheden det, der har været Tilfældet.

Det ærede Medlem sagde, at de Oplysninger, der har foreligget for Udvalget, betyder intet, de siger intet, sagde han. Saadan ser jeg i alt Fald ikke paa det. Det ærede Medlem sagde, at der var 98 Landkommuner — jeg har nu talt dem op til at være 104, men det skal ikke skille os ad; jeg har maaske taget et Par Stykke med, som havde 2 Kr. tilovers sidst i Februar Maaned i Fjor —, men der er altsaa ca. 100 Landkommuner, som, ikke saa lidt før Vinteren var forbi, havde opbrugt alt det, de havde Lov til at bruge til at imødekomme den personlige Trang. Saa det forekommer mig ikke, at man kan sige, at de Oplysninger siger intet.

Om det er ikke socialdemokratisk og radikalt styrede Kommuner, nej ingenlunde, i stor Udstrækning er det Kommuner, der er styret af Venstremænd; baade i den Kommune, som det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen selv bor i — det er ganske vist nok en radikal Mand, der er Formand der, men det er jo ikke saadan, at Formanden bestemmer det hele — og ogsaa i den Kommune, Hurup, hvor det ærede Medlem er valgt, har man opbrugt det hele.

Naar det ligger saadan, at godt 100 Landkommuner har opbrugt det hele, og jeg tror, der er 14 Købstæder, saa synes jeg nok, der er Grund til at sige, at de paa-gældende Kommunalbestyrelser maa have Ret til at skønne over, om de vil yde noget mere.

Men man har ikke en Gang saa megen Tillid til det kommunale Selvstyre, at man tør betro sine egne politiske Meningsfæller ude i Kommunerne at skønne over, om det er nødvendigt at imødekomme den personlige Trang, der er til Stede hos Aldersrentenyderne i Kommunen — det er det virkelige Forhold, det er det, der foreligger her.

Forholdet er jo end yderligere det, som det blev oplyst af den ærede Ordfører, at der er adskillige Kommuner, hvor dette Beløb overhovedet slet ikke har været tilstrækkeligt, men hvor man har set sig nødsaget til at overskride Beløbet. Der er en enkelt mindre Landkommune her paa Sjælland, som har brugt 600 Kr. udover,